

SEKCJA SPORTOWA

СПОРТИВНАЯ СЕКЦИЯ

W opinii przeciętnego Polaka–Rosja sportem stoi. Sportowcy rosyjscy z reguły należą do najsilniejszych, a sam Prezydent Rosyjskiej Federacji daje dobry przykład, jak dbać o kulturę cielesną.

Jeszcze nie tak dawno kontakty sportowe polskich i radzieckich drużyn miały nie tylko sportowe znaczenie. Z oficjalnej strony miały być kontaktami „bratnich krajów socjalistycznych”, w rzeczywistości zamieniały się w walkę, w której nasza polska duma narodowa, stłamszona przez komunistyczną propagandę, mogła wziąć odwet. Dlatego my Polacy tak dobrze zapamiętaliśmy zwycięstwa naszych piłkarzy nad ZSRR w 1957 r., sukcesy białoczerwonych siatkarzy w Montrealu w 1976 r., czy w tym samym roku mecz hokejowy na Mistrzostwach Świata zakończony sensacyjnym zwycięstwem Polaków.

Jednak kontakty sportowe naszych dwóch narodów nie zawsze były podsyte fobią i urazami. Kto dziś pamięta, że najdłużej funkcję kapitana przedwojennej reprezentacji Polski sprawował Rosjanin, piłkarz Jerzy Bułanow. Kto dziś pamięta, że jednym z pierwszych olimpijczyków występujących w barwach carskiej Rosji i mającym szansę na złoty medal był polski jeździec Karol Rømmel.

Rosyjski sport to nie tylko czasy radzieckie. Rosjanie pierwszy raz wystartowali w igrzyskach olimpijskich już w 1900 r., a osiem lat później zdobyli swój pierwszy złoty medal. Mają swe sportowe tradycje odnoszące się nie tylko do radzieckich czasów.

I właśnie o tym, jak ważna była i jest kultura fizyczna w życiu naszego wschodniego sąsiada, przekona nas grupa filmów o tematyce sportowej.

Dr Robert Gawkowski

По мнению среднестатистического поляка Россия сильна именно спортом. Российские спортсмены, как правило, относятся к числу фаворитов, а сам Президент Российской Федерации даёт хороший пример как следует заботиться о физической культуре.

Еще не так давно спортивные контакты польских и российских сборных имели не только спортивное значение. С официальной стороны это были контакты «социалистических стран-побратимов», в действительности же превращались в борьбу, в которой наша польская национальная гордость, угнетаемая коммунистической пропагандой, могла отыграться. Поэтому мы, поляки, так хорошо запомнили победы наших футболистов над сборной СССР, успехи бело-красных баскетболистов в Монреале в 1976 году, и состоявшийся в этом же году хоккейный матч на Чемпионате мира, завершившийся сенсационной победой поляков.

Однако в основе наших спортивных контактов не всегда лежали фобии и обиды. Кто сегодня помнит, что дольше всех позицию капитана довоенной сборной Польши занимал россиянин Ежи Буланов. Кто помнит, что одним из первых участников олимпийских игр, представляющих царскую Россию и имеющих шанс завоевать золотую медаль, был польский спортсмен-конник Кароль Руммель.

Российский спорт не начался от советских времен. Россияне впервые приняли участие в олимпийских играх уже в 1900 г., а восемь лет спустя завоевали свою первую золотую медаль. Российские спортивные традиции относятся не только к советским временам.

И именно о том, насколько важна была и остается физическая культура в жизни наших восточных соседей убедит нас секция фильмов на тему спорта.

Кандидат Наук Роберт ГАВКОВСКИ

GOŚĆ SPECJALNY ŁARISA SIEMIONOWNA ŁATYNINA СПЕЦИАЛЬНЫЙ ГОСТЬ ЛАРИСА СЕМЁНОВНА ЛАТЫНИНА

Łarisa Łatynina – sowiecka sportsmenka, jedna z najwybitniejszych przedstawicielek gimnastyki sportowej. Zastużona Mistrzyni Sportu ZSRR, wielokrotna mistrzyni ZSRR, Europy i świata, dziewięciokrotna mistrzyni Igrzysk Olimpijskich. Wybitna sportsmenka Łarisa Łatynina do 2012 roku była najbardziej utytułowaną sportsmenką świata i miała najwięcej medali w historii sportu – 9 złotych, 5 srebrnych i 4 brązowe. Jest znana także z tego, że na mistrzostwach Europy w 1957 roku wygrała wszystkie złote medale.

Łarisa Łatynina urodziła się 27 grudnia 1934 roku w Chersonie. Karierę zaczęła jako balerina, dopiero po jakimś czasie zainteresowała się gimnastyką sportową. I już po pierwszej wygranej Łatynina na zawsze rozstała się z baletem.

Sportsmenka po raz pierwszy pojechała na Igrzyska Olimpijskie w 1956 roku, a już dwa lata przed Igrzyskami została mistrzynią świata. Na Olimpiadzie w Melbourne została absolutną mistrzynią. Łarisa Łatynina włada szczególnym stylem, w którym widać jej wcześniejszą fascynację baletem – nawet dzisiaj u wielu sportsmenek widać niektóre elementy „łatynińskiej” szkoły.

Łatynina jest absolutną mistrzynią olimpijską 1956 i 1960 roku, mistrzynią świata 1958 i 1962 roku, mistrzynią Europy 1957 roku w ćwiczeniach wolnych, w skoku i w ćwiczeniach na równoważni, natomiast w 1961 roku została mistrzynią Europy w ćwiczeniach wolnych.

Była liderem i kapitanem żeńskiej reprezentacji ZSSR w gimnastyce sportowej. Po Olimpiadzie w Montrealu w 1976 roku, gdy mistrzyniami zostały gimnastyczki z Rumunii, Łatynina przestała zajmować się trenowaniem zawodników tak wysokiej rangi, zajęła się natomiast trenowaniem reprezentacji Moskwy.

Łarisa Semionowna Łatynina (Дерий) – sowiecka sportsmenka, jedna z самых ярких представительниц спортивной гимнастики, Заслуженный мастер спорта СССР, многократная чемпионка СССР, Европы и мира. Девятикратная чемпионка Олимпийских игр.

До 2012 Лариса Латынина года имела наибольшую (по количеству) коллекцию олимпийских медалей за всю историю спорта — 9 золотых, 5 серебряных и 4 бронзовых медали. Латынина известна также тем, что на чемпионате Европы 1957 года выиграла все золотые медали.

Лариса Латынина родилась 27 декабря 1934 года в городе Херсоне. Начинала она совершенно не спортсменкой, а балериной. Через некоторое время у Ларисы Латыниной появилось еще одно увлечение – спортивная гимнастика. И после первой победы, Латынина навсегда рассталась с танцами.

Лариса Латынина впервые поехала на Олимпийские игры в 1956 году, за два года до игр, она стала чемпионкой мира. На Олимпиаде в Мельбурне Латынина стала абсолютной Чемпионкой. Лариса Латынина обладала особым стилем исполнения упражнений, по-видимому, сказалось ее прежнее занятие балетом. И до сих пор, у многих спортсменок, можно увидеть некоторые элементы «латынинской» школы.

Она является абсолютной олимпийской чемпионкой 1956 и 1960 гг., чемпионкой мира 1958 и 1962 гг., чемпионкой Европы 1957 в вольных упражнениях, в опорном прыжке, в упражнениях на брусках и на бревне, в 1961 стала чемпионкой Европы в вольных упражнениях.

Была лидером и капитаном женской сборной СССР по спортивной гимнастике. На Олимпиаде в Монреале 1976 г. чемпионками стали гимнастки Румынии, и после этого Лариса Латынина ушла с тренерской работы такого высокого ранга, а тренировала сборную Москвы.

